

Քան ըզչքնաղ քո երգ՝ զերկինս բերկրէին։
Քաջ լմր, վերին տոհմի գրձնեալ դու ծընունդ։
Ի ճակատուդ տանիս ըզվեհ քո սերունդ։
Տեսեալ գքեղ մարդ, ճանաչէ յաշը քոյին
Զալօս նըշոյ պայծառութեանն երկնային։
Երգիչդ անմահ, ժանիր քեզէն զանձըն քոյ։
Թո՞լ զհայհոյանս, զվարանս՝ որդւոց գիշերոյ։
Խոտեալ ըզաւտ պաշտօն, զոր տան քեղ յերկրի։
Ուր բարին չիք, անտի եւ փառք են հեռի։
Ա՛ռ ըզքո կայս՝ ի նախկին փայլ գերապանձ,
Ի մաքրափայլ որդիս լրւայ եւ փառաց,
Զորս տիրական իւրով շընչով վառեաց Տէր,
Կարգեալ յօրհնիս, եւ ի հաւատս եւ ի սէր։

ԹԱՐԴՄ. Հ. ՍԱՄ. ԿԱՅՍԵՐԵԱՆ

ԼԱՄԱՐԴԻՆ

ՄԱՆՐԱՎԵՊԻ

Վարդի պատիկ տունկը.

Ալպերդ անունով տղայ մը, թաղա-
րի մը մէջ վարդենիի փոքրիկ բյոս մը
անկած էր, գարնան սկիզբները ըլլա-
լով, վրան կարմրիկ կոկոններով լեցուն
էր։ Ամեն անդամ՝ գեղեցիկ օդերու, վար-
դենին պատուհանին առներ կը հանէր,
և ամեն իրիկուն երրոր գիշերուան օդը
կծու կ'ըլլար, ներս խուցը կ'առնէր։
սակայն իրիկուն մը հարկաւոր չսեպեց
այս զգուշովթիւնը, օդը իրեն հանդարտ
և մեղմ երևնալուն։ բայց երկրորդ ա-
ռաւուն տեսաւ որ վարդերը թարշա-
մած էին։ Ան ատեն սկսաւ ցաւով վը-
րան նայիլ լալ և ըսել։ « Այսպէս ու-
րեմն մէկ անհոգութիւն մը միայն բո-
լոր աշխատանացս արդիւնքը փճացուց։
անոր վրայ որ այնչափ հոգ տարեր էի,
ասանկ քիչ ժամանակի մէջ կորսնցը-
նեմ»։ . . . — Մայրը այն ատեն ըսաւ։
« Աս պղտիկ դէպքը որ քեզի այնչափ

վիշտ կը պատճառէ, կրնայ մեծ բարե-
բախտութեան մը աղբիւր ըլլալ. սոր-
վէ ասով, որ մոլովթիւնն՝ անմեղու-
թեան այն վնասը կ'ընէ, ինչ որ սառն՝
ծաղկաւէտ վարդենւոյն. ուրեմն, ամեն
մոլովթենէ ազատ ըլլալու համար՝ պէտք
է փութաջան ինամք և շարունակ մոտա-
դրովթիւն ունենալ։

ՇՄԻԹ

Երեք բարեկամք.

Մարդ մը երեք բարեկամ ունէր. ա-
սոնց երկուքը սիրելի էին իրեն, իսկ
երրորդը անտարբեր, թէպէտ և այս եր-
րորդը իրեն վրայ աւելի անկեղծ սէր մը
ունէր։ Օր մը դատաստանարան կան-
չուցաւ. ուստի գնաց ըսաւ իր բարե-
կամներուն թէ ովկ'ուզէ գալ ինծի վը-
կայ ըլլայ. վասն զի ծանր ամբաստա-
նութիւն մը կ'ըլլայ վրաս։ Բարեկամնե-
րէն առջինը շրստ մը ինքզինքը դուրս
հանեց ըսելով թէ ուրիշ գործոյ զրա-
զած ըլլալով, չեմ կրնար քեզի ընկե-
րանալ։ Երկրորդը՝ իրեն հետ միատեղ
գնաց ինչուան զատաստանարանին դու-
ռը, հոն՝ թողուց և ետ դարձաւ։ Երրոր-